

În ziua aceea soarele îmi va fi roșu

Paparuz

cântecul lebedei mă va legăna rotund
ca o împlinire
cine-mi ești să mă dai afară din mine
și de ce m-ai renaște din pântecul tău

și acum îți port parfumul sărutului
prin buzunarele minții
pe străzi obosite de pași
mirosul iubirii tale încrezute
plutește flegamtic în fiecare colț de cartier
e ora nouă sute de când mor fără oprire
nici un cocoș nu mai are curajul să țipe lumina
te bâjbâi surd prin paturile aruncate la tomberon
de somnabuli
într-un joc pervers cu ași pe mâneca de suport
cu glonț pe țeava saxofonistului de jazz olog
mă tem să te mai respir
să-mi umplu plămânii flămânzi de tine
până la refuz
să trăiesc nici nu încap vorbă
strigă-mă
cheamă-mă
minte-mă
oprește această nebunie
din colțul drept al planetei
în felul tău

iubește-mă mortal
și ia-o de la început